

<https://www.volkskrant.nl/archief/recensie-jazz~a3279318/>

JAZZ
****
FROM KART TO CAMPER

From Kart to Camper (7090/Trolleybus)
OT301, Amsterdam, 27-28/6

We horen mooie mengsels van klassiek en improvisatie en aantrekkelijke conversaties.

Reusachtig is de anaconda, een meter of 30, 40 op zijn minst. Langzaam kruipet hij naar je toe, je schopt hem weg, maar het heeft geen zin. Het beest groeit maar door richting plafond en weer terug, het publiek raakt verstrikt in het zwarte lichaam. Verder weg klinkt een hels, Arabisch getint mowntoon getoeter.

Zomaar een scène tijdens *From Kart to Camper*, een twee avonden durend absurdistisch muziektheater-animation-roadmovie. De anaconda bestaat uit aan elkaar geplakte, opengeknipte vuilniszakken, langzaam opgeblazen door een windmachine; het geluid komt van een op een luchtpomp bevestigde sopraansaxofoon. Creatief, fantasiestrelend en vooral erg hilarisch.

Er gebeurt veel tijdens het vooralsnog eenmalige project van pianiste/klavecimbelspeelster Nora Mulder, mede geïnitieerd door rietblazer Yedo Gibson. In de constant aanwezige muziek van haar bands 7090 (hedendaags gecomponeerd) en Trolleybus (vrije improvisatie), wordt er ook hard gewerkt op de achtergrond. De kart(racewagentje) die de zaal is ingereden, moet namelijk worden omgebouwd tot camper. We bevinden ons in de pit, inclusief dieseldampen.

Met stalen blik brengen de constructeurs een flink aantal planken, houtplaten en gereedschapskisten naar binnen. Het tafereel wordt opgesierd door een fraai duet van viool (Bas Wiegers) en trombone (Koen Kaptijn).

Meer bijzondere combinaties volgen. De repeterende drumstoktikken op de snaren van viool en contrabas (Renato Ferreira) zijn prachtig, improvisatiemuziek van hoog niveau. Achter ze jankt loeihard een elektrische zaag, gespeeld van enig besef van melodie of ritme.

Mulder pakt een accordeon en bindt het instrument om haar dijbenen. Ze beweegt haar benen langzaam van en naar elkaar. Het voelt intiem, wat ongemakkelijk. Ze versnelt, geeft alles wat ze heeft en lijkt haar hamstrings te blesseren: het wordt een fysieke uitputtingsslag. Instrument en instrumentalist happen naar adem. Ondertussen wordt rechts van haar gewerkt aan een geheimzinnige constructie. Het blijkt een live-animatie te zijn, fantastisch vormgegeven, met beelden afkomstig van een camera die op een skateboard langs de figuren rijdt. Je weet eigenlijk niet waar je moet kijken en wordt op vele manieren uit je comfortzone gehaald.

We horen mooie mengsels van klassiek en improvisatie en aantrekkelijke conversaties als in de wikipedia-monoloog over de trolleybus die muzikaal commentaar krijgt. Ook leuk: het onderwateroeterexperiment. Vooral de trombone doet het prima in water.

De camper is prachtig geworden. Helm op, de motor wordt gestart en iedereen stapt in. Binnen een paar seconden is het voertuig weggereden en blijf je verbouwereerd achter. Zulke avonden beleef je niet veel vaker.

Tim Sprangers

From Kart to Camper (7090 / Trolleybus) **OT301 Amsterdam, 27-28/6/2012**

"We hear beautiful combinations of contemporary and improvised music and appealing conversations."

The anaconda is enormous, at least 30 or 40 meters. Slowly it crawls nearer, you kick it but it doesn't make any difference. It grows up to the ceiling and back down again, the audience becoming entangled in its black body. In the distance, hellish quasi-Arabic jeers. This is just one scene during *from Kart to Camper*, an absurdist musictheatre-animation-roadmovie taking place over the span of two nights. The anaconda is made out of garbage bags, inflated to life by a wind machine, the music coming from an air pump attached to a soprano saxophone. Creative, imaginative and above all, hilarious.

Many things unfold during this (until now) one-time project of pianist and cymbalist Nora Mulder, organized together with wind player Yedo Gibson. The constant music of her two bands 7090 (usually playing contemporary composed music) and Trolleybus (playing free improvisation) is accompanied by hard work in the background: the kart (a little racing car) that entered the hall at the beginning of the first evening must be transformed into a camper. We are in the middle of the *pit*, diesel fumes included. With poker faces, the constructors enter, bringing in planks, wood, tools. This scenery is accompanied by a beautiful duet on violin (Bas Wiegers) and trombone (Koen Kaptijn). Even more curious combinations will follow: repetitive drumsticks on the violin and double bass (Renato Ferreira) result in a wonderful improvisation of high quality, while in the background, the sound of an electric saw without any rhythm or melody.

Mulder picks up the accordion and attaches it to her thighs. She is moving her legs slowly, for the audience it is intimate and uneasy. She moves faster, giving all she has and seemingly injuring her hamstrings: a physical endurance. Instrument and instrumentalist can hardly breathe. In the meantime, on her right, others are working on a mysterious construction. It turns out to be part of the live animation, wonderfully designed, coming to life through a camera built on a skateboard. Not knowing where to look, you are taken out of your comfort zone.

We hear beautiful combinations of contemporary and improvised music and appealing conversations, like the Wikipedia monologue about the trolleybus with musical commentary. Also fun: an underwater hooting experiment. The trombone turns out to do especially well. The Camper is beautiful. Helmets on, engine sputtering to life, everybody enters. Within a few seconds, the vehicle drives off and leaves us behind in confusion. Not often can you experience these sorts of evenings.